

Не постоје ни теоретске шансе да се победи на изборима 2. јуна под оваквим условима. Није пристojно вређати оне са којима сте до јуче били заједно у борби за смену зла које влада Србијом. Морал човек има или нема и то нема везе са тим којим послом се бави. Вучић се побеђује истином, држањем обећања, пристojношћу, знањем, правим вредностима, а не покушајима да лажете боље и вређате више. На том пољу је он непобедив. Ово су основне поруке. Следи разрада и објашњење за оне које интересује. Осталима желим срећне ускршње празнике.

1. Не може се победити нигде, чак ни у Београду, ако се не промене изборни услови.

Двадестог марта нам је НДИ, на основу чијег истраживања смо донели одлуку да идемо заједно на децембарске изборе, презентовао истраживање за Београд у коме јасно стоји да скоро трећина гласача „Србије против насиља“ неће изаћи на изборе ако не

дође до промене изборних услова!

Марко Ивковић, шеф НДИ Србија, је тад рекао да нам не преостаје ништа осим бојкота. Занимљиво да је месец дана касније, после 17 година рада, напустио НДИ, а СНС је прекинуо сарадњу са њима.

И без истраживања, чињеница да су СНС и СПС „добили“ 410.000, а НАДА и ми 380.000, уз педесетак хиљада Несторовићевих бирача, је показивала да се изборна воља Београђана не може остварити без избацивања из бирачког списка на десетине и десетине хиљада људи који не живе у Београду, а гласају за београдску листу СНС-а.

Решење сам предложио 3. марта:

Једна листа свих који су опозиција, уз учешће Прогласа, брисање лажних Београђана из бирачког списка и победа је ту.

На жалост, многи идеју једне листе – референдума са питањем: “Да ли сте за или против Вучића?”, нису подржали. Да ствар буде гора, неки су одустали и од борбе за изборне услове и то у тренутку када је свакоме ко има минимум политичког знања било јасно да ће Вучић морати да помери изборе за јесен.

2. Читам разне увреде на мој рачун и рачун ССП-а претходних дана од Милоша Парандиловића, Радомира Лазовића и Добрице Веселиновића, али и неких из ЗЛФ-а, које у педесетој години живота потписују као синове великих очева.

Дозволите ми да, као људе који немају неког радног искуства, подучим наведене да није пристојно ни паметно плувати по онима са којима сте до јуче радили заједно, да странке Зеленовића и Поноша није пристојно називати ССП мањином, јер су ова два човека до сада у животу радила и урадила више него што ће они то икада учинити. И да их замолим да не пореде себе и своју борбу кроз излазак на лажне изборе са борбом pilota коју су узлетели 1941. да бране државу од стоструко јачег Луфтвафеа илли са пролетерима изгинулим на Љубином гробу. То је увредљиво за све који су животе дали

за слободу у Другом светском рату. Баш као што је било увредљиво, за све страдале Србе у Првом светском рату, изједначавање од стране СНС-а нашег захтева за долазак међународне експертске мисије са аустроуграским ултиматумом из 1914. године.

3. Морал у политици не треба да постоји, поручује нам из Берлина Немања Рујевић. Дакле, треба Вучића да победимо тако што ћемо бити неморалнији од њега, тако што ћемо више лагати од њега, више вређати, више сарађивати са криминалцима, бити бахатији од њега...

Дубоко се не слажем са овом тврдњом г. Рујевића, сматрам да је свако од нас свој посао ради или не ради у складу са моралним нормама. Небитно да ли је политичар, новинар, лекар, наставник, возач или мајстор... Од поштовања моралних норми зависе плодови мог рада у Београду, као и плодови рада г. Рујевића што у Берлину, што у Београду у коме је боравио дуже време пре неколико година и током свог боравка оставио неизбрисив траг.

Шта спречава лекара да пацијенту препише скупљи и лошији лек? Морал.

Шта спречава доброг мајстора да угради лошији и много јефтинији део? Морал.

Шта ССП, СРЦЕ, ЗАЈЕДНО и НАДУ спречава да погазе дато обећање? Морал.

И свест да се не може победити под овим условима.

И то знају сви из СПН-а који иду на београдске изборе, као и г. Саво Манојловић. Нико од њих не излази да би победио, нити то ради због грађана. Излазе на изборе због себе и својих страначких интереса. И то је апсолутно легитимно. Само треба тако да се и каже. А не да се лаже. Јер онда смо исти као они. А ако смо, не исти, него ако само заличимо на напредњаке, онда од промена неће бити ништа. Када нисте сигурни чије мишљење је исправно погледајте ко су људи који супротна мишљења износе. Ко од њих држи, а ко не држи речи. Ко испуњава, а ко крши дата обећања. Ко има знање, ко је шта радио у животу... и лако ћете закључити ко је у праву.

(Нова.рс)